

selvsølgelig ikke kunne stemme derfor. Men vi ere visse paa, at Enden er ikke dermed, vi ere visse paa, at vi faa Finanslovfor-
slaget at se paa ny i en anden Skikkelse, da vi ikke ville modsætte os den videre Behand-
ling af Finanslovforlaget og vi derhos ogsaa have Haab om, at der gennem den fort-
satte Forhandling vil naas et tilfredsstillende Resultat, ville vi selvsølgelig ikke modsætte os Sagens videre Fremme og stemme
altsaa for dens Overgang til det andet Ting med denne Begrundelse.

Govs: Jeg vil tillade mig, inden vi gaa til Afstemning, at henlede Opmærksomheden paa en Post, hvortil der ikke er foreslaet nogen Endring, men som jeg meget maa beklage overhovedet findes paa Finansloven, nemlig paa § 21 under den polyteknisk Læreanstalt, hvor der som Indtægt for denne og som Erstatning af dem, der benytte Lokalerne, findes en Forhøjelse af den tidligere Sum 200 Kr. med 1,500 Kr. Denne Forhøjelse vil nemlig falde som en meget betydelig og skadelig Byrde for et Kursus, der holdes uden for Læreanstaltens Budget, men som er af den allerstørste Betydning for Læreanstalten, og som af denne Grund har faaet Tilladelse til at benytte Lokalerne frit. Sagen er jo nemlig den, at efter at Loven om en betydelig Udvidelse af Læreanstaltens Lærerkrafter i 1894 var bleven vedtagen, blev der nogen Tid efter udfærdiget et Reglement for Anstaltens Undervisning, som jo, hvad der er det høje Ting bekendt, meget betydelig udvidede Læremønstrene og skærpede Fordringerne i flere Henseender. Men naar dette Reglement for Undervisningen skulde gennemføres, maatte der kræves mere af de unge Mennesker, som traadte ind i Anstalten, altsaa Afgangseksamen maatte skærpes, hvilket ogsaa er sket ved Reglementet af Juli 1894. Saa blev der, efter polyteknisk Læreanstalts Lærerraads enstemmige Raad, etableret et Fortsættelseskursus for disse unge Mennesker, som skulde ind paa Anstalten, for at skaffe dem Afgang til en god og fyldig Oplærelse i disse videregaaende Fordringer, som nu maatte stilles, hvis Læreanstaltens egne Kursus i passende Tid kunde bringes til Ende af de unge Mennesker, og det blev saa indrettet saaledes, at der under Lærerraadets Tilsyn blev oprettet et privat Kursus, der skulde bære sig selv, altsaa Delta-
gerne skulde betale Udgiften til Lærerne, Regnskabsfører og til Benyttelse af Instru-
mentsamlingen, men som for at skaffe det saa billigt som muligt for Delta-gerne, for de unge, fik Lov til at benytte Læreanstaltens Lokaler frit. Nu gaar dette Forslag

ud paa, at denne Tilladelse til at benytte Læreanstaltens Lokaler til dette Kursus skal betales med 1,500 Kr. Følgen deraf vil blive, at de unge Mennesker eller deres Forældre, Forsørgere, eller hvem det nu er, komme til at betale disse Kursus meget dyrere, end der ellers vilde være Tale om, eller i alt Fald en meget betydelig Medsættelse i Betalingen, som var paatænkt, nu bliver umuliggjort. Det anser jeg for meget beklageligt, thi det at Statskassen gennem Polyteknisk Læreanstalts Kasse faar denne Indtægt har i og for sig kun ringe Betydning pekuniært set, og det strider mod alle de Grundsaetninger, som blive fulgte af hele Rigsdagen paa den højere Undervisnings Omraader, naar man behyrder dem, der søge Elever optagne i de forskellige Anstalter, med højere Betaling end nødvendig, og der er saa meget mindre Grund til at søge Statskassen tillagt denne Fordel, som det meget vel kunde tænkes, at dette Kursus, som ganske vist ligger uden for Loven, blev forvandlet til et Statskursus, i hvilket Tilfelde Statskassen maatte gaa til at betale endnu mere for det end under de nuværende Forhold. Jeg ser ikke, hvem det egentlig skal være til Fordel for. Statskassen mener jeg ikke det er nogen virkelig eller naturlig Fordel for. Det, som blev paaberaabt i det andet Ting — thi jeg maa gøre opmærksom paa, at dette Forslag ikke fandtes i det af Regeringen fremlagte Forslag — var, at man derved paa en skadelig Maade konkurrerede med de private Manufaktører, eller hvad man vil kalde det, idet disse altsaa blive forhindrede fra at tage saa meget for deres Kursus, som de ellers vilde have kunnet faa, hvis dette Kursus ikke var blevet begunstiget paa denne Maade. Dertil, mener jeg, er at svare, at Rigsdagen aldrig har sat Hensynet til Manufaktørerne, om jeg saa maa sige, over Hensynet til Eleverne, at den tværtimod altid gennemgaaende for hele den højere Undervisning har taget Parti for Eleverne, det vil sige skaffet dem en god og fyldig men tillige saa billig Undervisning som mulig, og dernæst at jeg heller ikke tror, at dette Kursus i Virkeligheden faar Konkurrence med de private Manufaktører paa noget Omraade, hvor de have deres berettigede Indflydelse, thi disse Kursus, som følges af 50 unge Mennesker, kunne selvsølgelig ikke behandles efter den Metode og individuelle Behandling, som en privat Manufaktør kan. Det er det naturlige Omraade for den private Undervisning af de unge Mennesker, der ikke kunne lade sig nøje med denne til alle rettede Undervisning, som kan findes paa et Kursus, der tæller 50. At de, der af